

Životopis

Waldemar Richter

Příběh pana Richtera započal 6. ledna 1936, kdy se narodil otci Josefovi a matce Marii v malé vesnici na severu Čech Velkém Šenově. Jeho rodina se měla celkem dobře, vlastnili malý krámk a hospodu. Vše se změnilo s počátkem Druhé světové války. Otec byl odveden na frontu, aby bojoval za německou armádu a maminka zůstala s dětmi sama. Samotná válka nebyla pro Richtera tak zlá, jako to, co přišlo po ní. Jako rodilí Němci museli odevzdat všechnu hodnotný majetek, byli vystěhováni a hrozil jim odsun. Shodou šťastných událostí (jednou zaspali, podruhé byl už transport plný, když přišli) mohli nakonec ve Velkém Šenově zůstat. Toto období bylo velmi těžké. Neměli státní příslušnost, dostávali málo potravinových lístků a museli se hodně uskromnit. Ve škole to také nebylo jednoduché. Nikdo v rodině nemluvil česky a učitelé se panu Richterovi nijak nevěnovali. Naštěstí se situace trochu zlepšila, když se panu Richterovi vrátil tatínek ze zajetí a dostal práci v místní továrně, čímž mohl rodinu zase začít podporovat. Čeština mu šla také trochu lépe, díky kontaktu s jinými dětmi a tím, že se ve škole učil z obrázků. Velkým snem pana Richtera bylo stát se po škole myslivcem. To mu ale nebylo umožněno, protože jakožto rodilý Němec nesměl vlastnit zbraň. Místo toho byl přijat do učení na truhláře. V padesátých letech se také rodina dostala do problémů s komunisty. Jeho starší bratr byl totiž poslán na nucené práce do uranových dolů v Jáchymově, ze kterých utekl a následně emigroval. Proto byli sledováni a nebylo jim dovoleno například vycestovat. Po vyučení byl pan Richter poslán na vojnu, kde sloužil u pomocných technických praporů – tam vykonával pracovní pozice práce včetně na statku a péče o hospodářská zvířata. Po návratu domů získal práci jako bagrista a až do odchodu do důchodu pracoval v místním kamenolomu. V dnešní době je panu Richterovi 87 let, stále žije ve Velkém Šenově s manželkou Ludmilou, má dvě dcery, čtyři vnoučata a tři pravnoučata.